opholdt os, laa der et vældigt stort Bjørneskind som var kommen fra Alaska, hvor Fru Cramers Broder, med Fare for sit eget Liv, havde nedlagt Skindets Ejermand, en vældig „grizzly bear", hvis Fæller nok havde Lyst til at komme i Lag med dens Banemand, der af den Grund maatte tilbringe en vaagen og farefuld Nat med sine Kammerater. Men han reddede Skindet, baade Bjørnens og sit eget — den Gang i hvert Fald. —

Lidt om Udstillingen.

Ja, ja, jeg maa jaa nok til det alligevel, skønt jeg helst vilde være fri for det. Jeg mener: fortælle noget om den store Udstilling der ude. — Jeg ved at jeg løber den Risiko at i det jeg indlader mig derpaa, kommer jeg maaske til at fortælle nok saa meget om min egen Dumhed som om Udstillingens Herligheder, men det faar ikke hjælpe. Altsaa gaar vi nu til Udstillingen! Vi tager med Sporvognen, kan jeg tro, og den gaar baade op og ned og ned og op, tit endog temmelig meget, saa vi maa holde os godt fast i Sædet for at undgaa at gaa enten paa Næsen eller modsat. Den vover ikke at gaa helt ned til Udstillingspladsen. Vi maa derfor stige om og ind i en mindre Vogn, der hovedkulds fører os ned til de mange Porte, som fører ind paa Udstillingsgrunden.

Efter at vi saa paa lovlig Vis, det vil naturligvis sige: ved Erlæggelsen af den bestemte Indgangssum, er kommen ind i den store, underlige By, der er fremstaaet som ved et Trylleslag, baade hvad Grund og Bygninger angaar, saa lægger vi først Mærke til, at Byen deles i to bestemte Dele. Til højre har man Gøglets Udstilling, the Zone, som den kaldes, hvor man for Betaling kan faa alt at se, lige fra Verdens Tilblivelse — til en Hest, der er fuldendt Regnemester, og mellem disse to Poler ligger en Mangfoldighed af — alt muligt for at sige det kort. Herom har jeg dog ikke meget at sige, da jeg kun saa paa Sagerne fra Udsiden, og det blev jeg endda snart færdig med. Andre gaar det dog vist helt anderledes. Det slutter jeg deraf, at medens den øvrige Udstilling lukkes Klokken 6 Aften, saa holdes the Zone aaben hver Nat til Kl. 11. Det maa altsaa kunne betale sig, for ellers skulde den nok lukkes. Saa vidt jeg kunde se, kunde den glæde sig ved talrigt Besøg ogsaa om Dagen. Der var myldrende fuldt af Folk, — Her saa jeg den første kvindelige Politibetjent, jeg har set, i korte Skørter og lange Støvler, med forslagte Arme og Stokken under Armen. Hun var vistnok fine 6 Fod høj og sværlemmet i Forhold dertil, saa jeg for min Del skulde ikke have Lyst til at lægge Rygtil, naar hun brugte Politistokken. — Men vi maa til en anden Side. Angaaende denne, den egentlige Udstilling findes, skal jeg begynde med at sige, at naar man har set een Verdensudstilling, har man i Grunden set dem alle, hvad det hele og store angaar, og Enkeltheder er det jo umuligt at se paa nogle korte Besøg, i hvert Fald for mig. Dog udelukker det jo ikke, at der kan være et noget forfejlet Præg over den enkelte Udstilling, og at dette Præg er synligt ogsaa for den overfladiske Betragter. Dernæst en anden Bemærkning, som angaar alle de Udstillinger, jeg har set, og det er denne, at der er saa overvældende meget at se, at man bliver træt deraf inden ret længe, saa den, der drømmer om, at det er Hvile at være til Udstilling, tager meget fejl og vil snart blive overbevist om det modsatte. —

Lad mig saa prøve at give det Helhedsindtryk, jeg fik af San Francisco-Udstillingen, saa vidt jeg er i Stand dertil. Mere kan ingen jo med Rimelighed forlange. — Og dette Indtryk er da som følger: Den kaldes en Verdensudstilling, men er det ikke. Den store europæiske Krig gør, som rimeligt er, dette umuligt. Derimod er den et storartet og mangeartet Avertissement af Pacific-Staternes, Canadas og Japans Herligheder, baade fra vedkommende Staters og navnlig de store Jernbanekompagniers Side. Og alt andet, som findes paa Udstillingen — og det er ikke lidt — er kun et ubetydeligt Tillæg dertil. Men set under dette Synspunkt maa det indrømmes, at Udstillingen er storartet. Navnlig kan ingen med vaagne Øjne gaa igennem den store Canada-Bygning, se paa de udstillede Sager og læse den medfølgende Beskrivelse uden at faa et levende og stærkt Indtryk af denne vor Nabo-Stats Natur og Virksomhed paa alle Omraader. Nævnte Udstilling er den absolut dygtigste i hele Samlingen. — Dernæst kommer Californias, Oregons, og Washingtons Sær-Udstillinger, der ogsaa er baade fulde og rige. I California-Bygningen gaar man hele Staten igennem fra County til County, og alle viser de deres Herligheder frem, baade dem der vokser paa Jorden og dem, der hentes frem af dens Skød i Form af Guld, Kobber osv., osv.

I alle de nævnte Bygninger var der desuden Anledning til at høre Foredrag, ledsaget af Lysbilleder, som paa levende Maade kunde føre Lysthavende ind i vedkommende Staters Virksomhed. De fleste af de andre Statsbygninger var for det meste kun Samlings- og Hvilesteder for Besøgende fra vedkommende Stat. Hverken Nebraska eller Iowa havde nogen Bygning, om jeg mindes ret; men der var ogsaa nok endda.

Som Dansk var jeg naturligvis lysten efter at se Danmarks Bygningen, som vore Landsmænd i Amerika har rejst til Ære for vort lille Fædreland. Om den har Læserne jo allerede set saa meget, at jeg ved ikke her noget nyt at tilføje. Den ligger efter min Mening smukt og den er selv smuk, selv om den ikke er bleven udført efter den oprindelige Plan. Navnlig har Hjørnetaarnet maattet afkortes betydeligt, at det ikke skulde tage Glansen fra den nærliggende „Fine Arts Building". Men alligevel er den smuk at se paa udefra. Og ikke mindre er den det inde, baade hvad Indretning og Udstyr angaar. Jeg maa her gøre opmærksom paa, at den danske Udstilling som Helhed ikke findes i Danmarks Bygningen, saaledes som mange mener. Nej, den egentlige danske Udstilling findes i „Varied Industries Building", et andet Sted paa Udstillingsgrunden. I Danmarks-Bygningen findes en Hovedstue med Møblement samt en Spisestue med ditto. Dernæst en Foredragssal, et Komite-Værelse samt Forhal — alle udstyrede med Billeder og billedlige Fremstillinger af dansk Natur og Historie.

Af Møblementerne tiltraf Spisestuens sig min særlige Opmærksomhed. Desværre husker jeg ikke, hvilket Københavnsk Firma det kommer fra. Men prægtigt og solidt er det. Og jeg lagde Mærke til, at de Besøgende — og dem var der mange af — alle tog det nøje i Betragtning. I hvilken Træart det var udført, kan jeg ikke sige, men derimod ved jeg bestemt, at jeg aldrig har set finere Spisestue-Udstyr end dette. Det bestod af Sofa, Bord, 4—5 Stole samt Skab, — ja, undskyld at jeg ikke kan udtrykke mig finere om saa fine Ting! Jeg spurgte Hr. Dupont, som er Bygningens Inspektør, om nævnte Møblement var for Salg og hvad der forlangtes for det. Jo, det var for Salg og Prisen var bare — ni Tusinde Dollars! — Saa vidste jeg bestemt en, som ikke skulde købe det. Hr. Dupont bad mig løfte paa Bordet for at faa en Forestilling om, hvad det bestod af. Bordet var en aflang Firkant, 10—12 Fod paa den ene Led og 5—6 paa den anden. Solidt kunde jeg nok se det var, men jeg havde alligevel ikke tænkt, at jeg skulde anstrænge mig saa meget, som jeg gjorde for at løfte dets ene Ende en Smule fra Gulvet. Men navnlig var da Skabet — ja undskyld —, der stod i et Hjørne af den rummelige Stue — et prægtigt Stykke, som jeg sent vil glemme.

Ude i Hovedstuen fandtes en stor, stærk indbunden Bog, særlig for danske Besøgende at skrive deres Navne i, — med Rubrikker for Navn — Fødested — naar udvandret, samt Opholdssted og Stilling i Amerika. Der var en Mængde Navne i Bogen, da jeg skrev i den, men de fleste var Amerikaneres, der synes at have en særlig Lyst til at male deres Navne, hvor som helst. Hr. Dupont klagede over, at der var saa faa af de danske Besøgende, som vilde tale Dansk eller være bekendt, at de var fra Danmark! Jo, Danskerne ligner sig selv alle Vegne, skal de fortælle, at de er Danske, saa siger de det helst paa Engelsk — for det er da finere, og sint skal det være, som han sagde, Drengen, der faldt og fik en Mahognisplint i — — —. — Jeg saa noget i den store Bog, og fandt da en Del, særlig ældre, som havde skrevet, hvor de var fra i Danmark. Men nu nok om det. Jeg var inde i det svenske Hus, som var baade stort og vel besat af svenske Sager, lige fra Malerier til Kanoner og Telefoner, Seletøj, og jeg husker ikke hvad. Derimod naaede jeg ikke ind i det norske Hus, hvor man kunde faa udmærket Smørrebrød, for da jeg trængte til det, var jeg for træt til at gaa derop og nøjedes med ringere Varer nærmere ved Haanden. — Derimod var jeg inde paa det tyrkiske Hus med dets mange Smurrigheder, lige fra Sultanens Bedesal til de tyrkiske Piber og Tæpper o. a. Og jeg var naturligvis inde paa det store italienske Hus med dets mange Sager fra gammel og ny Tid. Jeg siger naturligvis, for Læseren husker vel nok at baade Paven i Rom og Katholikkerne i Amerika var rasende over, at den italienske Bygning sendte en Jøde ved Navn Nathan, der i sin Tid var Borgmester i selve Rom, som sin Repræsentant til Udstillingen i San Francisco. Det Embede skulde naturligvis en Katholik have haft. Om saa de amerikanske Papister har gennemført den „boycot" af Udstillingen, de truede med, kan jeg ikke sige. Om de har, kan Paven vist trænge haardt til de Penge, de derved har kunnet spare, det skal være meget sløjt med hans Financer i denne Tid, hører man. — Jeg var, som sagt, inde paa det italienske Hus derude, og det var baade stort og fint og vidnede om, at ogsaa i Pavens Hjemland er der Fremskridt i alle Retninger. Og jeg var inde paa det smukke lille Hus, som repræsenterede Hawaii-Øerne, med dets mange tropiske Planter. Men navnlig husker jeg den melankolske Sang og Musik, som de Indfødte præsterede derinde paa deres underlige Instrumenter.

— Engang imellem maatte jeg ud paa Gaden for at hvile mig paa en Bænk og se lidt paa det brogede, travle Publikum, som der færdes frem og tilbage, og det var meget interessant, blot man ikke var saa træt af at se paa det meget, meget! Der var vistnok Folk af alle Nationer og Sprog i den store Mængde, som her færdedes, og alle havde de travlt med at se saa meget, som de kunde. Navnlig var det for mig meget nyt at se de kinesiske Damer færdes her i deres Mandsdragt, som den mest lignede i mine Øjne. — De kom gerne i Flokke, og lignede mest nogle store Drenge, der første Gang var kommen i Karlekjoler. — Der var naturligvis ogsaa kinesiske Herrer baade med og uden Haarpiske eller Haler i Nakken. — Der var ikke blot noget for Øjet derude, men ogsaa for Øret var der sørget ved den fineste Musik, som man hver Dag kunde høre fra den store Tribune foran Festivity-Hall, og Folk samledes i Tusindvis for at lytte til den fra de mange Bænke, der fandtes opstillede. En Dag, jeg sad derude og lyttede det bedste jeg kunde, til den smukke Musik og samtidig tog mig en Hvil fra den megen Seen, var der en ældre Herre, der absolut vilde i Samtale med mig, medens jeg søgte at undgaa ham — for at nyde Musikken. Omsider fandt vi da ud, at vi var danske, og saa fik Piben en anden Lyd. Ja, vi havde endog som Drenge færdedes paa de samme Steder i Jylland, om end ikke til samme Tid. Jeg er Hr. Edward Sønderup taknemlig for mange gode Oplysninger om Danske i California, hvor han havde haft sit Hjem i mange Aar, først som Frugtfarmer i større Stil — og nu som Particulier i San Francisco. — Men det var rigtignok ikke min Skyld at vi kom i Samtale med hinanden.

* * *

Men vi skulde til Ende med dette her „Værkeri". Vi maa derfor gøre en Vending ind i den store „Educations Building". Det gjorde et meget nedslaaende Indtryk paa mig at se, at i den religiøse Afdeling af samme stødte man blandt noget af det første baade paa de saakaldte „Russellister" og paa „Syvende Dags Adventister", men det religiøse Humbug har jo en stor Plads i Verden og har særlig lært den Kunst at avertere. Derimod var jeg for min Del glad ved at se baade „The American Bible Society," „The Salvation Army" og „American Sunday School Union" paa Udstillingen; thi trods al Fornægtelse er Bibelen endnu den mest udbredte Bog, og den, som vil bøje sig ned i Snavset for at samle dem op, som andre sparker til, tager jeg min Hat af for, og det gør jeg for Frelsens Hær, saa vel som for dem, der vil lære Børnene om Gud og hans Rige, trods alle deres Fejl og Mangler, som ogsaa jeg kan se. Og vi maa en Tur i den vældige „Fine Arts Building" hvor der dog fandtes meget, baade i Sten og Farver,, som jeg ikke kan anerkende for Kunst. Det kunde se ud til, at blot man i vor Tid kan faa en Ting under Rubrikken „Videnskab", saa kan den gaa, selv om den er nok saa væmmelig eller nok saa taabelig. Men naar jeg nu siger, at det var alligevel storartet, hvad man saa derinde, saa er Læseren vel tilfreds, for naar noget er storartet, og man ved det, ja saa behøver man vel egentlig ikke mer.

I „Machinery Hall" var jeg selvfølgelig ogsaa inde. Og hvad man ikke kan love paa Maskine nu om Dage, er ikke saa let at sige i en Hast. Det fik man ogsaa et stærkt Indtryk af i den Bygning, jeg lige har nævnt. Men da den staar endnu, og det er mig umuligt at opregne det, der findes i den, vil jeg bede Læseren gøren en Tur ud og se den efter, saa faar han bedre Besked, end jeg kan give. I „Varied Industries' Building" saa jeg mange, mange Ting, som tiltalte mig. Navnlig dvælede jeg med Forundring i den italienske Afdeling med dens store Samling af Sculpturarbejder. Det er dog forbavsende, hvad en Kunstner kan faa den kolde Sten til at sige til den, som har Øje til at se og Øren til at høre — om Sorg og Glæde, om Lyst og Nød," som der staar i Sangen. Jeg mindes Statuerne „Inspiration", „Determination", „Transcendence." Nej, men hvor var de fine og hvor var de udtryksfulde.

— Og her maa jeg gøre den Bemærkning en Gang for alle, at det meste, der var paa Udstilling, var ogsaa til Salgs, det meste af det til rent fabelagtige Priser. At den italienske Afdeling havde haft mange Kunder, kunde man ogsaa udstille paa Plakater med Mærket „sold", der var paahængt vedkommende Kunstværk, flere af dem endog saa tit som 17—18 Gange. — I samme Bygning findes den danske Udstilling, der vel ikke er saa stor, men saa meget desto kønnere og fortrinlig. Ogsaa den kunde glæde sig ved talrigt Besøg og mange Købere. „Danmark" — hørte jeg en amerikansk Dame sige til en anden, da de gik igennem den danske Afdeling, — „o, that is the small country north of Holland." Man kunde høre, at hun havde studeret Geografi. Men hvad saa man saa paa den danske Udstilling? spørger Læseren. Det skal jeg forsøge at sige lidt om. (Mere.)

Tyske Krigsprædikener.

Professor J. P. Bang skriver i „Københavns":

Jeg vil gerne vise, hvorledes der under Krigen fra tyske Prædikestole tales til det tyske Folk. For at faa Klarhed herover har jeg læst 6—7 Prædikensamlinger igennem. Det er ingen opbyggelig Læsning. Men den er ganske overordentlig interessant fra et psykologisk Synspunkt. Og dej gælder om at faa et saa klart Indblik som muligt i dette tyske Væsen, der gør Krav paa den overvejende Indflydelse i Verden. Det forekommer mig, at en god Kilde hertil maa den tyske Prædiken være. Her, for Guds Ansigt, skulde man dog tro, at Ordene blev vejede paa Guldvægt, og alle Overdrivelser, alle uorvejede Udbrud af Hovmod, Had og Foragt blev saa nogenlunde holdt borte.

— — —

I Dr. H. Franke: „Kriegspredigten" hedder det i en Tale over, at Jesus blev kaldt Beelzebub S. 7 saaledes:

Vi kunde drage mange lærerige Sammenligninger; vi kunde sige, at som man har drevet det med Jesus, saaledes har man ogsaa behandlet vort tyske Folk. Stille og stærkt har det gjort sin Pligt, opfyldt Guds Villie, saa godt det har erkendt den, og saa vidt det er muligt for Mennesker. Det har arbejdet ikke blot for sig selv og sin egen Velfærd, nej, for den hele Menneskeheds Vel, for dens sædelig-religiøse Fremskridt, arbejdet for Guds Riges Komme paa Jorden. Ideale Goder har det altid — dets Medlemmer utvivlsomt — agtet højere end jordisk Vinding. Og hvilken Tak har det saaet fra de Folk, hvem det uden Nid har givet sit bedste? De stiller det paa en Gang hen som Beelzebub. Det skal have hidsket og drevet til Krig, frækt have overfaldet fredelige Naboer. Og saa ved de dog alle saa udmærket, hvor godmodige og fredelig den tyske Michel har været. De troede at have vugget ham ind med deres hykleriske Fredssange: naar han først var falden fast i Søvn, saa vilde de i Fællesskab falde over ham og myrde ham. Og det sørgelige var: ogsaa i selve det tyske Hus var der Brødre nok, der stillede sig paa de fredshyklende Modstanderes Side, og naar nogen hos os holdt sig aarvaagen og af og til raabte: „Vaagn op, Michel. Bliv stærk og rust dig, du tyske Folk, og se dig om, Fjender rundt om" — saa blev man faldt krigsgal. Nu vel, vi ser, vi var i godt Selskab, naar de bagtalte os saaledes. Har de faldt Mesteren Beelzebub, hvorledes skulde de saa behandle hans ufuldkomne Disciple bedre."

S. 23 hedder det: „Tyskland er netop, hvem vilde vove at nægte det, Repræsentanten for den højeste Sædelighed, den reneste Menneskelighed, den mest lutrede Kristendom. Og derfor, den, der kæmper for dets Bevarelse, dets Sejr, han kæmper for selve Menneskehedens og det menneskelige Fremskridts højeste Gode. Men dets Nederlag, dets Nedgang vilde være Tilbagefald i det værste Barbari.

— — —

I Karl Kønigs: „Sechs Kriegspredigten" S. 6 hedder det:

Denne Bevidsthed at tjene Menneskehedens Sag, idet vi tjener vort Folk, det giver os den gode, den rene Samvittighed og dermed en uimodstaaelig Kraft og Magt. Thi naar en Trop aldrig bliver slaaet, saa længe den bærer Troen paa sin Sejrs guddommelige Nødvendighed fast i sit Hjerte, hvem vil saa i denne Kamp have Troen paa sin retfærdige Sag og dermed Troen paa Sejren i sit Hjerte? Jeg spørger: Hvem kan og tør have den? Sikkerlig kun den, der vilde Freden og Menneskehedens Fremgang i Sæder og Kultur,, i Kraft, Aand og Liv. Og det tør vi alle bekende for Gud: Netop det og intet andet var den ledende Villie hos os i Folk og Stat.

Den samme Prædikant, der saaledes højt og dyrt forsikrer, at Tyskland aldrig har tænkt paa andet end Fred og Menneskehedens Lykke, siger S. 40 følgende:

Fortsættes paa Side 6.

LAND til Salg i den danske Kolonі i Meadow View, Ore. I Nærheden af Eugene. Lette Betalingsvilkaar. Dansk Menighed, Jernbanestation, Skole og Butik paa Landet. Skriv eller henvend Dem til H. E. BUSH, Bx. 104, R. 2, Junction City, Oregon

Farme i New York billigt for Salg. Officielle Oplysninger og Katalog gennem J. Moldenhawer, Scand. Asst. Dept. Agr., Albany, N. Y.

40 Acres, 2½ Mil fra Milaca, Minn., 10 Acres pløjet 15 Acres Eng, Resten god Græsgang og Skov, godt lille Hus med Kjælder, Stald med Høloft, Hønse- og Svinehus, god Brønd med Pumpe, alt hegnet, bedste Jord, ligger ved Vejen. Største Godtkøb for $2,200. $700 eller mere kontant. Kom snart eller skriv til Ejeren. S. Bentson, Box 505, Milaca, Minn.

To udmærkede Tilbud.

En dygtig Familie, helst med voksne Børn, kan faa en udmærket dairy farm med fuld Besætning for rente paa „shares".

Ligeledes en god Farm paa 104 Acres. Gode Bygninger, god Beliggenhed, med en Del Tømmer, for den lille Sum af $2750.00, og det paa lette Betingelser. For nærmere Oplysning, skriv paa Engelsk eller Dansk til L. Kirkegaard, Box 14, Laurens, N. Y.

Julekatalog 1915.

Vor Julekatalog for 1915 er nu færdig og sendes frit til enhver Adresse paa Forlangende. Ligeledes ogsaa ny Fortegnelse over Jule- og Nyt-Aarskort.

Dan. Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

THE FIVE FOLD PATHWAY.

A Series of five Studies on Isa. 52: 13—53: 12.

By Walter Krumwiede Superintendent of the Buffalo Inner Mission Society. — 62 Pages. Paper cover. Price 10 cents.

Dan. Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

THE EDDYITE.
A Christian Science Tale.

By George W. Louttit.

In interesting story form this book undertakes to show that the failures of Christian Science greatly outnumber their so-called successes and that the organization is to-day a house divided against itself.

273 pages. Cloth bound. Price 75 Cts.

Dan. Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Ved Lygtens Skin.

En Bog paa 214 Sider af Serien „Hjemmets Bibliotek", som udgives af Kirkelig Forening for Indre Mission i Danmark, Indeholder syv forskellige korte Fortællinger som følger: Bedstemoders Øjne, En Stedfortræder, Hvordan lille Niels lærte Davids Salmer, En Historie om en Kongedatter, To Søstre, Fra det dybe, Et Barndomsvenskab. Pris, indbundet, 80 Cents.

Danish Luth. Publishing House, Blair, Nebr.

Smedeforretning

i et godt dansk Settlement, Værksted med fuld Sæt af Maskineri og Værktøj, og en Del Materialer. Maa sælges hurtigst mulig. Pris $650 med en Nedbetaling af $350, Cash. Godt Hus og Værksted til Leje billigt. Se

H. C. Christensen, Evans, Minn.

Brorson Højskole
ved Kenmare, N. Dak.

Skoleaaret 1915-1916 begynder den 29. November og varer i fire Maaneder (16 Uger). Skolen giver Undervisning i de almindelige engelske Skolefag, samt i det danske Sprog. Her er en god Anledning for Nykommere til at lære Landets Sprog og Historie, samt for saadanne unge, hvis Skolegang som Børn har været mangelfuld, til at oprette det forsømte.

Aabningsfest og 10-Aars Jubilæum afholdes den 29. November, hvortil alle er hjertelig velkommen.

For Indmeldelse og nærmere Oplysning skriv til

Pastor J. A. Larsen,
Skolens Forstander,
R. 1, Kenmare, N. Dak.

Atterdag College,

SOLVANG, SANTA BARBARA CO., CAL.,

begynder sit Skoleaar den 1. November 1915 for unge dansk-amerikanske Mænd og Kvinder og slutter den 19. Marts, 1916.

Undervisning i de almindelige Skolefag paa Dansk og Engelsk. Kirkehistorie, Bibelklasse, daglige Foredrag, Musik, Haandarbejde, Handelsfag.

I Solvang er der et herligt Klima om Vinteren, og Omegnen er meget smuk. Benyt Lejligheden til et Skoleophold i Forbindelse med en Rejse til Verdensudstillingen! Søg Besked om billige Rundrejsebilletter paa nærmeste Jernbanekontor! Skriv efter Skolens Katalog!

BENEDICT NORDENTOFT, Forstander.

Nogle nye Smaaskrifter.

Gives der et socialt Evangelium? Af Richardt Thomsen, Præst ved Getsemane Kirke i København. 104 Sider, i Omslag. .... Pris 40 Cents.

Vore lutherske Bekendelsesskrifter. Oversat af Lic. theol. Alfred Th. Jørgensen. 55 Sider, i Omslag, 20c.

Kan en Kristen gaa i Krig? En Værnepligtigs Overvejelser. Af Knud Hee Andersen, Sek. for K. F. U. M. i København. 28 Sider. .... Pris 10 Cents.

Naade. Af Cæcilie Petersen. Oversat af Past. N. P. Madsen. 18 Sider i smukt Omslag. .... Pris 10 Cents.

Alle 4 Skrifter tilsammen 75 Cents, Portofrit.

Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebr.